

broumovský zpravodaj

Elektronická verze článků Broumovského zpravodaje.

BROUMOVSKÝ ZPRAVODAJ Č. 04/2003

Obsah čísla:

[Jak dál s budovou bývalého měšťanského ...](#)

[Postavení úředníka městského úřadu ...](#)

[Diskusní setkání k územnímu plánu?](#)

[Společenská kronika?](#)

[Jak to vidím?](#)

[Několik postřehů k měšťanskému pivovaru?](#)

[Novinky z Internetu?](#)

[Rádio Jerevan?](#)

[Změna desinfekce vody?](#)

[„Chovat se slušně“?](#)

[Broumovská kytara 2003?](#)

[Učebnice na Gymnáziu v Broumově?](#)

[„Oslnivý“ úspěch broumovského studenta?](#)

[Příhraniční spolupráce gymnázií?](#)

[Dětský sportovní karneval?](#)

[Nejlepší byly opět broumovské žákyně?](#)

[Z činnosti Policie České republiky?](#)

[Z činnosti broumovských hasičů?](#)

[Vzpomínka na loutkové divadlo?](#)

[Poděkování?](#)

[Logo regionu Broumovsko?](#)

[Dny Broumova v Nowé Rudě?](#)

[Julius Lippert: Páter Ondřej?](#)

[Valná hromada TJ Slovan?](#)

[JUDO?](#)

[Fotbalový tumaj přípravek ...](#)

[Ze stolního tenisu a oddílu ...](#)

[Český pohár - stolní tenis?](#)

[Poděkování?](#)

Postavení úředníka městského úřadu po 1. lednu 2003?

[nahoru ▲](#)

Prvního ledna letošního roku nabyl účinnosti nový zákon – zákon č. 312/2002 Sb. o úřednících územních samosprávných celků. Tento zákon se týká i úředníků Městského úřadu v Broumově, kteří vykonávají správní činnosti na úseku přenesené a samostatné působnosti.

V tomto zákonu jsou vymezeny předpoklady pro vznik pracovního poměru úředníka, práva i povinnosti úředníka. Od 1.1. je uzavírán pracovní poměr s úředníkem jen na základě výběrového řízení. Výběrová řízení jsou průběžně zveřejňována na úřední desce úřadu a na webových stránkách města – www.broumov-mesto.cz. Po uzavření pracovního poměru je úředník povinen prohlubovat si kvalifikaci vstupním a průběžným vzděláváním, dále přípravou a složením zkoušky zvláštní odborné způsobilosti před zkušební komisí ministerstva. Jedná se o náročnou zkoušku, při které úředníci musí prokázat znalost základů veřejné správy, zvláště obecných principů organizace a činnosti veřejné správy, znalost zákona o obcích, zákona o krajích a zákona o správním řízení a schopnost aplikace těchto znalostí, dále musí úředník prokázat znalost správních činností, které konkrétně vykonává a jsou stanoveny prováděcími právními předpisy.

Vedoucí úřadu a vedoucí úředníci jsou povinni prohlubovat si kvalifikaci též účastí na vzdělávání vedoucích úředníků, zaměřenou na řízení kolektivu lidí.

Vedoucí úřadu je povinen sestavit plány vzdělávání úředníků. Toto vzdělávání se týká i těch úředníků, kteří pracovali na úřadu před 1.1.2003.

Dále je v povinnostech úředníka mj. stanoveno, že nemůže vykonávat jinou výdělečnou činnost bez souhlasu zaměstnavatele.

V tomto zákonu jsou mj. prvně taxativně vymezeny důvody pro odvolání z funkce vedoucího úřadu a vedoucích úředníků (čistě profesní důvody).

Tento zákon jednoznačně směřuje k tomu, aby úředníci samosprávných celků byli vzdělaní a vyškolení odborníci a tvořili profesně zdatný a politicky nezávislý aparát, podobně jako úředníci státní správy.

Tento záměr, rozsah nových povinností úředníků, a s tím spojených omezení, to vše jsou důvody, proč vláda postupně zvyšuje platové tarify úředníků samosprávných celků a proč se průměrná mzda úředníka (nejen našeho úřadu) blíží průměrné mzdě v tomto státě.

Ing. Eva Blažková, tajemnice MěÚ

Diskusní setkání k územnímu plánu?

[nahoru ▲](#)

Po semináři věnovaném zahájení prací na novém územním plánu (ÚP) pořádá Město Broumov dne **22. května 2003 od 15 hodin** ve velké zasedací místnosti MěÚ Broumov (budova 1, Masarykova 239) „**Diskusní setkání**“ na totéž téma. Diskuse je určena široké veřejnosti, která bude mít možnost seznámit se s platným ÚP, dotázat se na problematiku povolování staveb v území se schváleným ÚP, nebo vyslovit

své požadavky a záměry stavební činnosti, ale i představy a vize budoucího rozvoje města.

Nový ÚP se týká vlastníků pozemků a nemovitostí v katastrálních územích Broumov, Velká Ves, Benešov a Rožmitál. Předmětem projednávání budou především návrhy pro zástavbu nových, dosud nezastavěných ploch, určení jejich funkce (účelu) a způsob jejich napojení na infrastrukturu města (energetické i jiné rozvody, dopravní napojení apod.).

Stávající ÚP je k nahlédnutí na odboru výstavby a ŽP MěÚ Broumov (budova 3, Zd. Nejedlého 220).

Bližší informace poskytnete v úředních dnech (nebo po telefonické domluvě v jiném termínu) odbor výstavby a ŽP, Ing. Kubalík, tel. 491 504 334. Územní plán a platnou vyhlášku najdete v nejbližší době i na webových stránkách města (www.broumov-mesto.cz).

Se svými dotazy a požadavky se můžete obracet také na komisi RM pro výstavbu a regeneraci památek.

Pavel Trojan, předseda komise RM pro výstavbu a regeneraci památek, e-mail: trojanp@seznam.cz

Společenská kronika?

[nahoru](#) ▲

V sobotu 15.03.2003 jsme přivítali nové občánky:

- Daniela Hypšmana
- Adélu Filipčikovou
- Kláru Jandovou
- Kateřinu Nigrinovou
- Annu Klugovou
- Vladislava Sodomka
- Lukáše Jandu
- Jana Ference
- Antonína Hejniše
- Sárku Grimovou
- Vojtěcha Horkého

Poznámka: Fotografie malých občánků jsou na internetových stránkách města.

Rozloučili jsme se:

- Rudolfem Kubišem
- Josefem Lantou
- Marcelem Kendíkem

- Jurajem Popovičem
- Miladou Šípkovou
- Václavem Pipkem
- Lubomírem Kultem
- Margitou Terhesovou
- Evou Kuželovou
- Jiřím Pašťalkou
- Josefem Petirou
- Jaroslavem Sokolem
- Libuší Vasákovou
- Karlem Kučerou
- Emilií Sodomkovou
- Jiřím Klementem
- Milošem Flekem
- Marií Muchovou
- Adolfou Zelenou
- Robertem Suchým
- Romanem Hubkou
- Milanem Pohlem
- Drahomírou Vinterovou
- Jiřím Sukem
- Jarmilou Hrubou
- Antonií Ringelovou

Za SPOZ : N. Burdychová, matrikářka

Jak to vidím?

[nahoru ▲](#)

V březnovém Broumovském zpravodaji vyzval zastupitel města pan Ullwer občany Broumova k diskusi o bývalém měšťanském pivovaru. Je zarážející, že k uvedené problematice nediskutoval na únorovém jednání Zastupitelstva města – v souvislosti se schvalováním rozpočtu.

Tedy jsem se snažil zastupitele přesvědčit, že:

- podpora rekonstrukce městského pivovaru nemůže být prioritou města, jde řádově o desítky milionů korun
- smlouva z ledna 2001 o pronájmu (s TUŽ SE Broumovsko) zavazuje nájemce provádět rekonstrukci a údržbu objektu na vlastní náklad
- nájemce se seznámil se stavem nemovitosti, a město tudíž nemá žádnou povinnost vynakládat prostředky na údržbu objektu

- nájemce se zavázal počínaje rokem 2002 platit městu nájem ve výši 50 000,- Kč (se zápočtem na provedené opravy) a hradit pronajímateli finanční prostředky vynaložené na pojištění nemovitosti
- město nájemci již několikrát pomohlo – převedením sjednaného nájemného z využívaných prostor pivovaru ve výši cca 200 000,- Kč/ rok, novou kanalizací v Pivovarské ulici, odklizením nebezpečného odpadu na své náklady, zařazením vydláždění Pivovarské ulice do městského rozpočtu 2003 ap.
- nájemce má podporu i jiných subjektu – např. Úřad práce platí 5 lidí pro potřeby TUŽ SE, mladí muži zde vykonávají náhradní vojenskou službu
- harmonogram rekonstrukce „pivovaru“ – uvedený na www stránkách je dva roky starý, neaktualizovaný, bez jakékoliv vysvětlení pro veřejnost.

Dále jsem předložil návrh, aby o financování zajišťovacích prací na „městském pivovaru“ (z rozpočtu města) zastupitelstvo rozhodlo až po předložení příjmů a výdajů nájemce (TUŽ SE) za roky 2001 a 2002. Pokud je město žádáno o finanční příspěvek, pak má právo vědět, jak TUŽ SE naložilo s nemalými finančními prostředky získanými z grantů a státních dotací. Můj návrh o vyžádání informací před poskytnutím „městských peněz“ byl i hlasem pana Ullwera zamítnut a poté „radniční koalice“ schválila přidělení městských prostředků na stavební práce v pivovaře. Nebyl akceptován ani můj návrh na zveřejnění nájemní smlouvy uzavřené bývalou Radou města na internetových stránkách města.

Podnět pana Ullwera k diskusi o budoucnosti „městského pivovaru“ vítám, pouze konstatuji, že pokud má mít diskuse nějaký efekt, není možné v Zastupitelstvu mlčet (do dnešního dne jsem nezaznamenal jediné vystoupení zastupitele pana Ullwera), bránit získávání podkladů pro rozhodování a hlasovat o vydávání městských prostředků na „městský pivovar“ jen proto, že starostka města má nekriticky kladný vztah k občanskému sdružení TUŽ SE Broumovsko. Zájmy města by měly mít přednost - tak to nakonec sliboval na volební kandidátce Broumováků za lepší zítřky i pan Ullwer.

V minulém čísle jsem broumovskou veřejnost informoval, že MO ČSSD provozuje internetovou stránku, která se zabývá broumovskou komunální politikou a činností zastupitelů zvolených na nejúspěšnější volební kandidátce komunálních voleb 2002.

Adresa stránky: www.sweb.cz/socdem.broumov

Bc.Lubomír Franc, e-mail: lubomir.franc@seznam.cz

Několik postřehů k měšťanskému pivovaru?

[nahoru](#) ▲

V březnovém čísle Broumovského zpravodaje byla otevřena diskuse o budoucnosti bývalého měšťanského pivovaru, který má na příštích 50 let v pronájmu jedna nezisková organizace. Oceňujeme činnost podobných dobrovolných sdružení a spolků, které jsou důležité pro rozvoj otevřené společnosti.

Hrají nezastupitelnou úlohu při transformaci české společnosti, která je stále zatížena stigmatem totalitních systémů minulosti.

Budova pivovaru má jistě svou historickou hodnotu, bohužel se však nenachází v dobrém stavu, což je pro kolemjdoucího na první pohled patrné. V nájemní smlouvě mezi městem a občanským sdružením najdeme ustanovení, že nájemce se zavazuje dbát o pronajatou nemovitost a udržovat ji tak, aby se stav nemovitosti nezhoršoval. V rozpočtu města na rok 2003 však byla vyčleněna investiční rezerva na financování zajišťovacích prací na budově pivovaru (viz unesení ZM 4/03).

Předpokládané náklady na rekonstrukci po příštích pět let včetně ostatních nákladů dosahují podle webové stránky kulturního centra 23 mil. Kč (střední hodnota intervalu). Podle dalších informací se dozvídáme, že v roce 2001 bylo z grantů a od soukromých dárců získáno 1,5 mil. Kč, údaj pro rok 2002 chybí. Na první pohled vidíme, že existuje nesoulad mezi plánovanými výdaji a příjmy. Kromě toho má závazky po lhůtě splatnosti. Musíme si položit otázku, jak bude celý projekt financován. Jestli to bude z dobrovolných sponzorských darů a nadačních fondů, nebo zda bude poskytnuta i určitá částka z veřejných rozpočtů. Pokud ano, pak si musíme položit otázku, zda pro Broumováky nenajdeme přínosnější projekty, např. zajištění dostupnosti lékařské péče.

Petr Schirlo

Novinky z Internetu?

[nahoru ▲](#)

Fenomén nového tisíciletí - Internet - opět zasáhl do života Broumováků. Na síti sítí se objevily nové informace, které nás jistě přimějí k zamyšlení, některé z nich možná i k reinterpretaci nedávné minulosti, k reinterpretaci historického dědictví.

Nezávislé internetové noviny Broumovský postřeh - (www.broumovsko.aktualne.cz) informovaly o automobilových závodech v Jetřichově, které skončily destrukcí několika závodních speciálů. V souvislosti s implementací nové koncepce připravuje redakce BP nový design internetových stránek.

Archivy ministerstva vnitra byly „pootevřeny“ a byly publikovány seznamy spolupracovníků bývalé Státní bezpečnosti (www.mvcr.cz). Seznamy vyvolaly velký zájem ze strany veřejnosti. Výtah ze seznamu spolupracovníků StB, který obsahuje spolupracovníky z bývalého okresu Náchod, je možno nalézt na www.sweb.cz/stb.broumov. Seznam spolupracovníků StB neinformuje o míře a charakteru spolupráce.

O rozruch v internetové komunitě se postaraly internetové stránky broumovské ČSSD - (www.sweb.cz/socdem.broumov).

K nejkvalitnějším lokálním informačním zdrojům patří internetové stránky města Broumova

(www.broumov.net). Bylo by zajímavé zprovoznit na těchto stránkách broumovský chat, na kterém by vedení města mohlo pořádat on-line diskuse k určitým tématům, to je ale ještě hudbou budoucnosti.

Jan Ullwer, e-mail: ullwer@centrum.cz

Rádio Jerevan?

[nahoru](#) ▲

Otázka: Je pravda, že Městská policie si koupila nové služební auto, velké a bílé, určitě za hodně peněz a vlastně úplně zbytečně?

Odpověď: Ano, v podstatě má tazatel pravdu. Jenom bychom rádi dodali několik maličkostí. Původní škodovka Městské policie neprošla technickou kontrolou. Auto NISSAN Vanette Cargo 2.3 Kombi (rok výroby 1997) bylo zakoupeno od Tepelného hospodářství Broumov. Za nákup a nutné úpravy zaplatilo město 180 tis. Kč. Tepelné hospodářství Broumov si v září loňského roku objednalo nový vůz a chystalo se odprodat starý. Pro rok 2002 vyčlenilo Zastupitelstvo města peníze pro Městskou policii, ale po rozhodnutí bývalé Rady města byl zakoupen služební vůz NISSAN Almera.

Shrnutí: Městská policie má od března 2003 použitelné auto.

(rj)

Změna desinfekce vody?

[nahoru](#) ▲

Vodovody a kanalizace Náchod, a.s. oznamují, že v průběhu měsíce června 2003 bude uvedena do provozu nová stanice dezinfekce pitné vody v Teplicích nad Metují. Náhradou za dosud užívaný plynný chlór bude používán kysličník chloričitý (chlordioxid). Nové desinfekční činidlo - chlordioxid - má silnější desinfekční účinky a delší dobu účinnosti. Přejít na novou technologii bude postupný - cca 2 měsíce. V této době může výjimečně docházet k mírnému zákalu vody rozpouštěním inkrustů v potrubí. Pokud se tak stane, žádáme Vás o okamžité oznámení této závady, abychom mohli učinit opatření k nápravě a zmírnění uvedených průvodních jevů snížením koncentrace chlordioxidu v potrubí.

Po stabilizaci zkušebního provozu a úplném odstavení nynější dezinfekce plynným chlórem nebude takto ošetřená voda vykazovat žádné pachové stopy po chlóru a měla by mít přirozenou chuť i vůni. Její kvalita po stránce bakteriologické i organoleptické bude výrazně lepší. Při sprchování a koupání může odběratel vnímat „vůni“ ozónu (horské slunko), která se aktivuje při ohřevu vody. Na kvalitu vody ani lidský organismus to však nemá žádný negativní účinek.

Takto dezinfikovaná voda bude dodávána do oblasti Teplic nad Metují, Meziměstska i Broumova.

Stejným způsobem je již přes rok úspěšně dezinfikována voda do Náchoda, Nového Města nad Metují a Hradce Králové.

Případné stížnosti oznamujte vodárenskému dispečinku na tel. 491 419 222.

Ing. Zbyněk Richter, manažer společnosti

„Chovat se slušně“?

[nahoru ▲](#)

říká pan Jan Školník, podílník, jednatel, ředitel, manažer a továrník v jedné osobě, který mi laskavě umožnil prohlédnout si jeho továrnu a poskytl více než hodinový rozhovor.

Na konci Broumova směrem na Martínkovice stojí nenápadná továrna, která upoutá kromě pořádku a upraveného vzhledu i svým názvem: „Hobra Školník“. Závod v místech dnešní továrny vznikl okolo roku 1930 a do českého jazyka vnesl název i pojem výrobku, v minulosti hojně používaného v celé Československé republice, HOBRA (HO-Iz Verwertung BRA-unau, HO-Izfaserplattenwerk BRA-unau).

Pan Jan Školník je dnes, dá se říct, broumovským patriotem, který se na Broumovsko přistěhoval se svojí rodinou, aby zde vedl firmu, založenou společně s otcem. Bohatý sortiment továrny je pro běžného spotřebitele trochu vzdálený, protože s filtrací, žáruvzdornými a izolačními materiály se v domácnostech zdánlivě příliš nesetkáváme. Přesto, každé pivo, víno, limonáda či džus jsou filtrovány a každý kotel, ať na uhlí, plyn či elektřinu je tepelně izolován. Proto výrobky firmy využívá doslova každý, mají odbyt i v zahraničí a je o ně skutečně zájem.

Se svolením pana Školníka předkládám záznam spíše přátelského rozhovoru, který se zdaleka netýkal jenom jeho továrny. Začali jsme pojmy „továrník“ a „továrna“, kteréžto k panu Janu Školníkovi rozhodně patří. Vůbec se proti oslovení „pane továrníku“ neohradil, navíc předal historku, jak si s tímto pěkným slovem nedokázala poradit státní správa při vystavování rodného listu jeho prvorozeného syna. Do kolonky zaměstnání otce nedokázali nakonec úředníci napsat nic jiného než dnes spíše zprofanované „podnikatel“. Tuto otázku uzavřel slovy:

Úplně ze všeho nejvíc jsem manažer v moderním pojetí významu tohoto slova. Člověk starající se o dlouhodobé fungování závodu, továrny.

Co je tedy ve vašich myšlenkách základem, mottem, které vás vede právě touto cestou. To, že se vnímáte také jako továrník, že jste manažer, ředitel, jednatel, podílník?

Nemám žádné motto, kterým bych se řídil. Mám světonázor, který mne ovlivňuje a v jeho rámci se snažím

pracovat a působit. Ten můj spočívá v tom, že člověk je jedinečný, vysoce samostatný, má se o sebe umět postarat. Zároveň je člověk tvor, který má zakódovanou potřebu se sdružovat, nemůže žít celý život někde o samotě. Když to vezmu politicky, vycházím spíš z pravicového pohledu na svět. Nejsem ale ten, kdo by cokoli přijímal absolutně a dogmaticky. Když například čtu o někom nebo o něčem, přemýšlím o tom a nakonec si z toho vezmu jen to, co mi sedí. To, co rozhoduje o tom, co mi sedí a co ne, to je nepojmenovatelné. Navíc nás každá další zkušenost mění. Nemůžeme říct, že co dneska říkáme je pravda, pravda, a nic jiného. Prostě člověk žije v nějakém světě, je ovlivňovaný miliardami vjemů, které na něj denně útočí a myslím, že jenom hlupák se nedokáže změnit.

Máte pocit, že váš myšlenkový svět je v tomto okamžiku v pořádku, nebo jsou nějaké věci, které si právě teď uspořádáváte?

K mému způsobu života patří potřeba celkem vysokého sebevědomí. Ne v tom pejorativním slova smyslu, ale v pozitivním. Znamená to, že jsem v podstatě na každém svém kroku přesvědčený, že to, co dělám, dělám správně, že se to hodí tam, kam má. Někdy se stane, že proto musím zpětně něco přehodnotit, protože narazím na nějakou zkušenost, která je nová a která mne dokáže ovlivnit. Potom přemýšlím o tom, co jsem dělal a snažím se změnit svoje budoucí chování. Neberu zpátky co jsem udělal. Prostě - takový byl vývoj.

A jak jste na tom vůči ostatním lidem. Jak je to, když váš myšlenkový svět narazí na jejich. Snažíte se je změnit?

Je příjemné a je úžasné dostávat do týmu lidi, kteří dokáží svojí invencí měnit chod firmy, kteří dokáží přinášet nové věci, nové myšlenky a jsou progresivní. Takoví lidé jsou vždycky v určitém nebezpečí, že je šéf „přišlápne“. Protože oni jsou vidět. Oni jsou ti tahouni, oni přinášejí nové věci, ne ten šéf. Z pohledu podílníka, jednatele, ředitele, manažera a továrníka přemýšlím, co přinášejí, a dojdou-li k závěru, že je to pro firmu pozitivní, jsem připraven tyto nové věci podpořit. A nebo obráceně, prosadím prostě svoji autoritu, a ať se to líbí nebo ne, bude to tak, jak já to říkám. To lavírování mezi jedním a druhým extrémem je dost složité. Myslím si, že jako každý člověk, i já mám určité penzum věcí, které jsou pro mne zásadní a kde se nehnu. Ale pak je velká spousta věcí, ke kterým jsem otevřený. Buď nemám dost vlastních zkušeností nebo dost vlastních nápadů, nebo se tomu problému nevěnuji tak intenzivně, abych do něj mohl promlouvat.

Když říkáte, že se v zásadních věcech nehnete, je to tvrdé NE?

Vztah člověka k člověku je komplikovaný. Žijeme v době, kdy se vztahy mezi lidmi neřeší. Tlak na vytváření jakéhosi kolektivního ducha je ohromný. Pak jsou problémy třeba ve velkých podnicích, že se v rámci toho velkého tlaku jakoby zpětně ztrácí osobní zodpovědnost. Ta byla nejdřív ohromná, pak nebyla žádná, pak byla konkrétně u nás v české kotlině zprofanovaná, takže se úplně odstranila. A teď znovu. Ve velkých koncernových nadnárodních podnicích jsme svědky toho, že se tam osobní odpovědnost znova ztrácí, že

se tam jakoby socializuje a v tom já vidím nebezpečí kolektivní nezodpovědnosti do budoucnosti. Myslím, že člověk, který převezme za sebe zodpovědnost, měl by k ní být vybaven příslušnými pravomocemi. A jestliže potřebuje v určité chvíli ty pravomoci tvrdě uplatnit, tak to musí udělat.

Získat slušné zaměstnání je cosi, co je třeba si považovat. Je dnes možno spoléhat trochu na to, že si to lidé uvědomují? U vás se navíc jedná spíš o kvalifikovanou práci.

Obecně je možno říci, že je potřeba, aby si lidé vážili práce. Jsem mladý na to, abych mohl hodnotit, z jakých důvodů si lidé často váží práce míň než si myslím, že by si jí vážít mohli. Nedokáži to posoudit. Možná to bude mít nějaké historické konsekvence. Já dokonce vím, protože máme úzké vztahy s provozy v Anglii, Švýcarsku a Španělsku, že se s tím setkávají i tam. I tam jsou lidé, kteří si neváží práce dostatečně. Projevuje se to tím, že se občas něco ztratí, co by se ztratit nemělo, vyjde z toho závodu něco, co by vyjít nemělo atd. Ale to je zase naše práce, udělat taková pravidla, aby se tomu zamezilo. Já nemyslím, že tohle je broumovské nebo české. Jsou lidé, kteří si práce váží míň a kteří si práce váží víc. Já se jen snažím toho nezneužívat. Toho, že lidé jsou za práci rádi. Toho je potřeba si vážit. Vážít si lidí, kteří si práce váží. Myslím, že takové kolem sebe mám a obecně je jich více.

Jak pracujete s vašimi lidmi, že tu máte všude čisto, pořádek. Jak se to podaří?

Já nevím. Chovám se slušně.

Myslíte, jednat slušně nebo chovat se slušně sám za sebe?

Chovat se sám slušně v té pozici, ve které jsem. Dám příklad. Spousta lidí si stěžuje na to, že musí hlídat své zaměstnance, protože oni jim dělají problémy. A pak zjistíte, že ti zaměstnanci dostávají minimální mzdu a všechno ostatní je případně „nějak“ jinak. A jak máte požadovat po někom, aby ho zajímalo, co dělá, aby dobře pracoval, když sám hledáte možnosti, jak všelico obejít. Ale pokud vy se budete chovat slušně, slušně v tom, že za slušnou práci se pokusíte vygenerovat slušnou odměnu a budete pokud možno slušně diskutovat o problémech, já bych řekl, že se to prostě vrátí. A potvrzuje se to a mám spoustu svědků u nás v závodě. My jsme jako podnik nikoho nevyhodili. Ale ti, kteří u nás nechtěli pracovat, odcházeli. Oni nebyli připraveni se na takovém systému, v jakém se my tady snažíme pracovat, spolupodílet.

Člověk na postu ředitele továrny musí anebo nemusí být zapálený fanda toho, co vyrábí.

Filtrační desky nejdou milovat.

Myslíte si však, že to zboží, které vyrábíte je to, co chcete vyrábět?

Pokud jde o vztah k výrobku, ke zboží, které vyrábíme. Já myslím, že se nejde identifikovat na výrobek. Moje

„člověčenská“ touha je, a mohu říci, že dělám rád, je nést za sebe zodpovědnost přesně v tom měřítku, ve kterém ji teď nesu, a pak něco vytvářet. Ale jestli to je hřebík, židle, filtrační deska, izolace, to není důležité. Důležité je, aby to, co vyrobíte, bylo dobré. Aby to bylo využitelné.

Já myslím, že je jedno, co budete vyrábět. Když to bude úspěšné, když vás to bude bavit. Mě tato práce baví, a navíc máme úspěchy. Nemůžu říct, že bych teď chtěl dělat něco jiného. Je důležité, aby skutečně byly vidět výsledky a aby byly dobré. Když povedu školu, budu šťastný, když z ní budou vycházet spokojení studenti, kteří najdou uplatnění s tím, co se tam naučí, rádi se budou vracet, když potom pošlou svoje děti do té školy. Když vedu továrnu, tak jsem rád, když mám spokojeného zákazníka, který se ke mně vrací. To je úžasné. Myslím však, že není tak strašně důležité, co člověk konkrétně dělá. Myslím že je důležité, aby to, co konkrétně dělá, dělal skutečně nejlíp.

A to je známkou toho, že vás to baví.

Myslím si, že motivací člověka v prodejním nebo marketingovém oddělení je vracející se zákazník. To jej uspokojuje. Mne neuspokojuje vracející se zákazník. Ten je pro mne samozřejmostí, potřebuji ho mít, protože se na to dívám z jiné perspektivy. Mne uspokojuje výkon prodeje, mne uspokojuje, že na účtu je dost peněz na výplaty, mne uspokojuje, že výroba vyrábí efektivně. Protože já nemám jinou výrobu. Já sedím na té pomyslné špičce a moje práce vlastně je, aby to fungovalo jako celek, nejen ta část. Mým úspěchem tedy není jen spokojený zákazník, mým úspěchem je i to čisto a pořádek, který jste tu viděl., i když spokojený zákazník je pro nás zásadní. Člověk se na to dívá z mnoha úhlů. Já nebudu spokojený, když budu mít spokojeného a vracejícího se zákazníka, když se mi přitom budou v továrně každý druhý den bouřit lidi.

Prostředí, ve kterém vaše továrna existuje. Jak vnímáte svoji funkci zde, v tomto prostředí, na území Broumova, na konci Křinic?

To, že je tady pořádek a staráme se o to, jaké používáme zdroje, nemá konkrétní souvislost s krajem, kde žijeme. To souvisí s elementární slušností. Já to nedělám proto, abychom nedělali ostudu jedinečné a neopakovatelně krásné krajině Broumovska.. Já to dělám proto, abych nedělal ostudu sobě. A kdyby každý začal u sebe, tak se nemusíme starat, že někde něco vypadá špatně, protože by to lidé tak nenechali. Já se prostě nechci stydět za to, co prezentuji. To byla jedna z motivací, proč jsme s mým otcem použili to staré německé Hobra a dodali k tomu Školník. Protože chceme nést své jméno ve štítu. Chceme, aby když někdo bude mít důvod říci, ta firma dělá něco špatného, tak aby věděl, kdo to udělal. A to nám znemožňuje dělat lotroviny. Protože, když bychom se jmenovali XY, tak tam ta identifikace chybí. Ale to jsme zpět u kolektivní odpovědnosti.

Chcete hovořit o tom, co zde pro tento kraj děláte, proč děláte, co byste nemusel?

Snažím se to, co mám, udržovat v pořádku, a tím dávat nějaký pozitivní příklad. Není mi ale lhostejné ani to,

co se bezprostředně továrny netýká. Proto se snažím zkušenost, kterou jsem měl možnost udělat, přidat do názorové mozaiky, která se stará o to veřejné tady v Broumově. Takže potom je samozřejmě možné mne vidět na akcích různého druhu, které se zabývají Broumovskem jako regionem, jako takovým. Ale moje primární motivace se týká naší továrny, toho, že já tady žiji a touhy, aby se tady žilo co nejlíp. Mluvím sice za sebe, ale samozřejmě to má i vedlejší efekty. Třeba, že se těm dalším 44, kteří tady žijí a v továrně pracují se mnou, bude žít také lépe. Přesto si myslím, že primárně to dělám pro sebe a svou rodinu.

Mojí životní ambicí je, aby se věci, pokud to je jen trochu možné, hýbaly dopředu. Pomalu, v klidu, bez emocí ale dopředu.. A pokud to půjde, bude dobře.

Co je „dopředu“ v tomto kraji?

Když budeme mluvit o tomto kraji, jak říkáte, o prostředí, ve kterém žijeme, musíme vycházet z toho, co tu je. A to, co tu je, je spousta tvrdých, odolných a pracovitých lidí, kteří „bojují“ s krajem při hranicích republiky, jaksi na výspě. A pak je tady úžasná krajina a příroda. Myslím si, že to jsou dva stěžejní body budoucnosti Broumova a Broumovska. Lidé, kteří tady z jakýchkoli důvodů zůstávají, je jedna budoucnost, a druhou je kouzelná příroda. Obecně, z ekonomického pohledu, mohou být podle mne prioritami Broumovska turistický ruch a zemědělství. Takže „dopředu“ je na rozumných základech postavený rozvoj, kde každý nechť pomáhá podle svých možností.

Děkuji vám za rozhovor

Ing. Jindřich Horkel

Broumovská kytara 2003?

[nahoru ▲](#)

Dne 23.3.2003 proběhla jedna z nepravidelných, nicméně častých schůzek Občanského sdružení ZÁKUS. Nejužší jádro členů tohoto občanského sdružení, které koordinuje i činnost početného týmu sympatizantů, projednalo aktuální problémy příprav 7. ročníku soutěžního rockového festivalu Broumovská kytara, který se bude konat 21. června 2003 tradičně v areálu olivětínského pivovaru. Pro ty, kteří by se ještě chtěli soutěže zúčastnit, uvádíme podmínky k přijetí do soutěže:

- původní vlastní tvorba alespoň z 50%
- zaslání demosnímku a kontaktu na kapelu
- akceptování faktu, že v případě účasti na festivalu bude kapele uhrazena pouze cena benzínu v rámci dopravného
- uzávěrka přihlášek je 2. května 2003

Kontaktní adresa : Pavel Fröde, ulice T.G. Masaryka 273, Broumov 550 01, tel.: 491522995, mobil: 723278415, nebo internetová adresa: www.broumovskakytara.cz. Dále pořádáme přípravnou akci na

hlavní festival, tzv. „Zákusek", který proběhne 24. května 2003 na dětském hřišti za účasti cca šesti kapel z blízkého okolí a jednoho hosta pravděpodobně z Hradce Králové (bližší informace budou uvedeny na plakátech).

Závislá kulturní společnost ZÁKUS.

Učebnice na Gymnáziu v Broumově?

[nahoru ▲](#)

Naše škola věnuje učebnicím velkou pozornost. V nižším gymnáziu jsou učebnice žákům poskytovány zdarma, ve vyšším gymnáziu si studenti kupují učebnice sami dle vlastního uvážení a dle doporučení vyučujících. Mají-li studenti zájem, škola jim nákupy učebnic zprostředkovává, neboť možnosti nákupu učebnic přímo v Broumově jsou omezené. Na studentské nástěnce je vyvěšen seznam základních učebnic potřebných během celého studia. Učebnice, které se používají jen občas na doplnění výuky, škola studentům půjčuje a na jejich nákup přispívá Nadační fond Gymnázia v Broumově. Učebnice nakupujeme především u zavedených nakladatelství, aby byla zaručena jejich kvalita. Právě v těchto dnech jsme se stali členy organizace „CAMBRIDGE SCHOOLS ASSOCIATION", která sdružuje školy odebírající učebnice z nakladatelství CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS a členství v ní je trvalou zárukou kvality používaných učebnic angličtiny.

Karel Výravský, Gymnázium Broumov

„Oslnivý" úspěch broumovského studenta?

[nahoru ▲](#)

Nevím, čím může být oslněn fyzik, ale já jako češtinář jsem byl oslněn ne nějakým fyzikálním zářením, ale úspěchem našeho studenta Matouše Ringela v letošním kole fyzikální olympiády. Dostal se až do celostátního kola v Olomouci a tam mezi vítězi 44. ročníku fyzikální olympiády získal 1. místo. Tím výborně reprezentoval nejen broumovské gymnázium, ale i město Broumov. Dále už bude reprezentovat celou Českou republiku v mezinárodním kole fyzikální olympiády na Tchaj-wanu. Nutno podotknout, že jeho úspěch není nahodilý, ale je výsledkem nejen dobré školní práce, nýbrž i dlouhodobého individuálního studia fyziky.

Karel Výravský, Gymnázium Broumov

Příhraniční spolupráce gymnázií?

[nahoru ▲](#)

Na sklonku minulého roku byla Gymnáziu v Broumově nabídnuta gymnáziem z Nové Rudy - Slupce spolupráce mezi studenty. Polské gymnázium získalo grant Evropské unie na příhraniční spolupráci. Celý

projekt má několik fází. Nejprve se skupina polských a skupina českých studentů poznávaly pomocí internetu - v předem domluvených hodinách spolu chatovali v učebnách výpočetní techniky. Pak už následovala osobní setkání. 28. března 2003 se dvacet našich studentů zúčastnilo Dne sportu v Nové Rudě - Slupci. Děvčata změřila síly ve volejbale, chlapci v basketbale a také v plavání. Celý sportovní den byl z polské strany výborně připraven a přispěl k vzájemnému sblížení studentů. Na konec dubna pro nás plánují Poláci pozvání na Dny Země. Mělo by se jednat o dvoudenní akci, kde se bude diskutovat o ekologických problémech. Součástí programu však budou i další akce sportovní a kulturní. Celý projekt by měl být zakončen návštěvou polských studentů v Broumově asi v měsíci červnu.

Děkuji všem našim studentkám a studentům i jejich vyučujícím, kteří se na akcích příhraniční spolupráce dvou gymnázií podílejí. Poděkování patří samozřejmě také polské straně, která je hlavním organizátorem projektu.

Karel Výravský, Gymnázium Broumov

Dětský sportovní karneval?

[nahoru](#) ▲

ASPV pořádala 8. března Dětský sportovní karneval v Sokolovně, kterého se zúčastnilo 75 krásných masek za doprovodu rodičů a prarodičů.

Soutěž a hry připravila Iveta Kliková, která byla doprovázena Karnevalovou vílou. Spolu s nimi se zvesela skákalo, koulelo, přelézalo, běhalo, také malovalo a za doprovodu taneční muziky Petra Cirkla samozřejmě tancovalo. Komu po náročném soutěžení a sportování vyhládlo, mohl navštívit stánek s občerstvením, který připravili muži a ženy z oddílů ASPV.

Poděkování patří všem organizátorům, ale samozřejmě nejvíce všem těm nádherným maskám. Příští rok se opět těšíme.

Za ASPV Miluše Schejbalová

Omluva - v článku Sport pro všechny ve 4. čísle zpravodaje bylo chybně uvedeno jméno J. Špulák, správně mělo být M. Špulák

Nejlepší byly opět broumovské žákyně?

[nahoru](#) ▲

Již tradičně se v okresním kole recitační soutěže v Náchodě nejlépe umístily naše žákyně, letos dokonce v několika kategoriích. Do krajského kola postupují: **Zuzana Rainová, 3.ř., Klára Vašáková, 5.ř., Lada Šolcová a Kristýna Teichmanová, obě 8.ř.**, všechny jsou z Masarykovy ZŠ.

V kategorii nejstarších postupuje také **Nina Dlouhá**, studentka broumovského gymnázia.

Všem dívkám děkujeme za pěknou prezentaci našeho města a přejeme jim úspěšné vystoupení v krajském kole!

Eva Kučerová

Z činnosti Policie České republiky?

[nahoru ▲](#)

Z policejní „knihy zločinu a jiných nepravostí (spáchaných) na Broumovsku“ vybíráme s velitelem kpt. Slezákem za období od 25. 3. do 22. 4. tyto případy:

- v době, kdy autor řádků dělal poslední korektury této rubriky do minulého čísla, popisující mj. vloupání neznámého pachatele do truhlárny, slyšel nad hlavou podivný hukot. Netušil, že jeho původcem je policejní vrtulník, který právě z výšky dohlížel, aby speciální zásahové jednotce východočeské policie v tu chvíli už známý lupič náhodou neunikl. A takové policejní nasazení dává tušit, že nešlo jen o jednoho lupiče a jednu truhlárnu, i když v ní způsobená škoda byla za 270.000 Kč. Ano, výtečník neměl zdaleka jen tento vroubek a zdaleka nebyl sám. Při zásahu, stylově nazvaném „Apač“, bylo během necelých dvaceti minut pozatýkáno i dalších jeho dvanáct kompliců, z toho jedna žena. Uvedený gang podnikal dlouhodobě nejružnější vloupání (celkem na 95 místech!), zejména do rekreačních objektů, kde bral vše, co mu přišlo pod ruku a dalo se nějak zpeněžit - „za nehty“ jim zůstaly například i tři traktory! Pole jejich působnosti se táhne přes tři okresy - Náchod, Trutnov, Jičín, ale to, že sedm z nich v Broumově přímo žije, nebo z něj alespoň pochází, ukazuje, kde se jim dařilo nejlépe. Panovala také obava, že právě „broumovské jádro“ si bude počínat nejagresivněji. Čtyřměsíční úsilí početného týmu kriminalistů vyvrcholilo zatýkácí akcí, již se účastnilo na 180 policistů a při deseti domovních prohlídkách bylo zajištěno na tisíc kradených věcí. Jeden z pachatelů ukradl i pískovcové vázy z tělocvičny. Zatím zjištěná gangem napáchaná škoda přesahuje tři miliony korun. To se událo 25. 3. a ...
- ...9. 4. zasahovalo hradecké policejní zakuklené komando na Broumovsku opět - možná by stálo za úvahu, z ekonomických důvodů přemístit jeho úřadovnu k nám, na opačný konec kraje -, tentokrát proti tříčlenné skupině podvodníků z Meziměstí a Broumova, mající na kontě částku jen o něco nižší než předcházející gang. Vystupující pod smyšlenými jmény, nebo také jako „zástupci firmy Grand kirchen“ (předvádění tohoto cirkusově znějícího čísla bude mít ve věznici jistě velkou popularitu), vylákali z lidí na Broumovsku peníze pod nejrůznějšími smyšlenými záminkami - expresní půjčky, ocenění starožitností, zhodnocení vkladů do nemovitostí. Jednou to zkusili i v Praze a byl to majstrštyk: na jeden záta, od jednoho „hejla“ - 1,5 milionu korun!
- zvýšená jarní dopravní nehodovost pokračuje - došlo ke stejnému varovnému počtu bouraček jako v minulém měsíci, tedy celkem k patnácti, např. na obou broumovských náměstích, do plotu

v Olivětině, se zvěří ve Starostíně, na Pasách to bylo i s přemetem a nejzávažněji to vypadalo při sražení dítěte na kole v Meziměstí, naštěstí i zde se to obešlo bez závažnějšího zranění. Kombinaci koleda - alkohol - volant věnujeme závěrečný odstavec. Mimo koledu to pak byl jeden případ, kdy se dopravní hlídkou zadržený muž podivoval: „Když jste na návštěvě u známých, pije se, to dá rozum; jak jinak se pak máte dostat domů do Jaroměře, než autem, no ne; a na co by vám měl být řidičský průkaz, když řídit umíte i bez něho, malicherníci?“

- syn ukradl rodičům platební kartu a přivolání policie ho tak rozčílilo, že vytáhl nůž a začal jím všem vyhrožovat. Už jen to by na problém stačilo, jemu však ne, od slov přešel k činu a pořežal na ruku svého otce i policistku. Na druhý den rodiče přišli sdělit, že mu už odpustili. Tu kartu možná mohou, ale ozbrojené násilí proti skupině obyvatel a napadení veřejného činitele s ublížením na těle si bude muset zodpovědět.
- a jen chvíli na to další povedený synek z Vernéřovic, rovněž tak: zcizil platební kartu rodičům a vybral 40.000 Kč. Byl však chytřejší, s nikým se nepral a po anglicku zmizel.
- rovněž jarní cyklistická sezóna začíná. Pěkné modely kol seženete v prodejnách na malém nebo velkém náměstí již za pět tisíc, „za pět prstů“ pak kdekoliv, např. na Křinickém sídlišti, v Meziměstí také, jen tak venku nebo z kolárny domu. Co kdyby ti, kteří volí druhou možnost, museli po dopadení zaplatit tu v uvozovkách uvedenou cenu bez uvozovek?
- o pádu muže pod vlivem prášků z balkónu druhého patra domu v Meziměstí jsme se dočetli i v tisku s tím, že dotyčný si ponese patrně následky v podobě ochrnutí dolních končetin. My k tomu můžeme už jen dodat, že obavy se nepotvrdily, nohy jsou v pořádku.
- krádež peněženky z botníku v domě U Horní brány. Krádež bot z šuplíku kuchyňského stolu nebyla naopak zaznamenána.
- krádež hasicích přístrojů z chodby domu U Větrolamu, je v tomto „broumovském požárním období“ (viz zvláštní rubrika) hrou obzvláště nebezpečnou
- vykradení kabin fotbalistů ve Velké Vsi. Co tato rubrika pamatuje, je to už podruhé. Vznikají nám patrně nějaké paralelní fotbalové kluby a členové původního velkoveského družstva by místo opětovného vybavení se, mohli do nich přestoupit.
- v Meziměstí družka vystěhovala druha na ulici. Takto svérázné ukončení kdysi láskyplného vztahu ovšem policisté klasifikují jako krádež nábytku.
- na dívku, která šla procházkou se svým pejskem, „vybalil“ v temné Klášterní uličce obsah svého poklopce jeden muž. Případ je dosud v šetření, zatím jako přestupek. Přestupce se teď jistě bude hájit, že chtěl svým nádobíčkem ohromit pouze toho pejska.
- z opakovaného úmyslného rozdělování požárů, nejprve sklepů a posléze střechy Polákových domů, byl podezřelý jeden jejich obyvatel. Tyto skutky se mu však nepodařilo prokázat a ani v psychiatrické léčebně, kam byl odeslán, na něm nic pozoruhodného neshledali a vrátili ho zpět.
- převoz tří osob k soudu a jedné do výkonu trestu. Zdá se, že kdybyste se do podobných šlamastik dostali a pokusili se k uvedeným institucím čestně transportovat sami, byli byste skutečně „out“
- krádež kabelky s penězi na poště
- krádež věcí z auta na Křinickém sídlišti; nedlouho na to opět, vykradení dvou automobilů v Křinicích v jednom dni, kdy z každého zmizelo autorádio; a druhý den zase v Hejtmánkovicích, vykradený

autobus je lehčí o video s televizorem. I v širším okolí je prý zvýšený výskyt těchto případů, tedy se zdá, že nám tu někdo opět pracuje „na plný úvazek“.

- vloupání do chalupy v Šonově, majitel přišel o starožitné hodiny
- paní z Broumova si v českoskalickém autobazaru zakoupila fiatku, ale při jejím přihlašování k provozu jí byla sdělena nemilá věc: šest výrobních čísel na různých místech vozu je druhotně přeražených a autíčko je tedy kradené. Policejní expertiza nyní zjišťuje původní čísla i majitele.
- opět veselo bylo v hernách - v Trumfu došlo k fyzickému napadení a v Ternu jeden (pro)hráč ze vzteku či zoufalství rozbil kamenem výlohu
- zpronevěra 200.000 Kč v jedné martínkovické firmě
- z neobydleného hejtmánkovického statku určeného k prodeji zmizely schody, futra a další pískovcové prvky. Vezmeme-li v úvahu, že ze stejného materiálu jsou i základové a nosné prvky, nebude asi brzy prodávat co.
- paní na městské ubytovně v Soukenické se rozhodla vzít lázeň. Odložila si mobil a cenný řetízek, když z vany vylezla, bylo obě pryč. Zavolala policii, po telefonátu ovšem zjistila, že jsou obě věci zpět na svém místě. Dveře bytu byly však po celou dobu zamčené. Řešení záhady mohou čtenáři zaslat do redakce, úspěšnou odpověď odměníme ježkem v kleci.
- a zmíněné velikonoční pondělí na závěr. Celkem to ještě šlo, jen na Spořilově spolu zápasili dva manželé. Po příjezdu policie se muž rozhodl místo boje opustit svým vozem, což by jistě bylo rozumné řešení, kdyby v sobě neměl přes dvě promile alkoholu. Ze stejného důvodu zabránila policie při namátkových kontrolách v další jízdě i jiným třem řidičům.

K. Franze

Z činnosti broumovských hasičů?

[nahoru](#) ▲

Budiž před historií zaznamenáno, že na přelomu března a dubna na Broumovsku hořelo a hasiči houkali a hasili, jak už asi dlouho ne. Pomalu jakoby nebylo dne, ve kterém by v nás při charakteristickém zvuku houkaček nezatrnulo, v některých dnech i opakovaně. Měli jsme možnost zhlédnout v akci všemožnou techniku nejen sborů místních, ale i ze širokého okolí, doprovázenou Rychlou záchrannou službou a policií. Co přesně se tedy dělo, jsme se vypravili zjistit za velitelem jednotky Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje - Požární stanice Broumov (dále jen HZS Broumov) panem Lukášem Plachtou. Předem ještě nutno předeslat, že hasičstvo se u nás dělí na profesionální sbory s nepřetržitou službou - **HZS** (v Broumově a další nejbližší je náchodská se sídlem ve Velkém Poříčí) a sbory dobrovolné, působící jednak při obcích - **SDH** (i v samotném Broumově, jako posila profesionálů, jeden pracuje) a jednak při výrobních podnicích - **SDHP** (v našem případě při Vebě Olivětín, Velká Ves a Barum Jetřichov). Jejich působnost je územně omezená podobně jako u policie, ovšem ne tak striktně - vzájemný přesah a výpomoc jsou tu nejen možné, ale v závažných případech přímo nutné. Pokud se jednotlivých zásahů kromě broumovské HZS účastnily i jiné sbory, najdete je uvedené v závorkách, aby si bylo možné udělat lepší představu o rozsahu akce.

Výčet případů, zahrnující období 15. 3. - 15. 4., který nám **velitel HZS Broumov L. Plachta** poskytl, obsahuje:

- šest technických zásahů. I když by pak možná někteří byli schopni vyčítat hasičům zbytečnost jejich existence, kéž by zůstalo jen u nich! Patří mezi ně totiž většinou „banality“ typu snesení kočky ze stromu za pomoci žebříkové sady ve Vižňově, nebo nejrůznější otevírání dveří, ať už na žádost majitelů, nebo v součinnosti s policií či záchrannou službou. Spadají sem však i vážnější věci, jako likvidace ekologických havárií - tentokrát to byl únik oleje z vlaku na zastávce v Ruprechticích, nebo záchrana osob z těžko přístupného terénu, jak tomu bylo 20. 3. při transportu pacienta se zlomenou nohou z teplických skal.“
- hasiči musí zasahovat i u dopravních nehod při vyprošťování vozidel, v horších případech i osob. Takových výjezdů bylo celkem osm a nejvážnější byla havárie dodávkového automobilu v Horním Adršpachu ze 7. 4., při níž byla jedna osoba velmi těžce zraněna a ponese si po zbytek života trvalé následky.
- a pak už tu byly vlastní požáry. Tři poplachy byly plané, např. 25. 3., kdy obě broumovské jednotky vyjely k požáru do Otovic a až po příjezdu na hranice se ukázalo, že hoří v Polsku. Krátce na to, 31. 3., se situace přesně opakovala a je vidět, že i naši severní sousedé se při pálení a hašení museli činit. Dalších šestnáct požárů už bylo bohužel skutečných a skutečně u nás. Je to neuvěřitelné číslo - teoreticky to v průměru znamená obden, prakticky však v některé dny hořelo na více místech.

S počtem deset mezi nimi dominují požáry porostů, vzniklé vypalováním suché trávy. Zdá se, že nic nepomáhá zákaz takovéto činnosti zákonem, ani teoretická varování, ani názorné špatné příklady. A tak zasahovala HZS Broumov při požárech trávy v březnu ve dnech: 22. v Teplicích u hotelu Koruna (spolu s SDH Teplice), 23. na Spořilově, 24. v Heřmánkovicích (s SDH Broumov a SDHP Olivětín), 27. v Martínkovicích (s SDH Broumov a Meziměstí, SDHP Olivětín), 28. v Olivětíně na železničním náspu (s SDH Broumov, SDHP Olivětín a Velká Ves) a 31. na louce v Březové. V dubnu pak řada pokračuje hašením trávy ve dnech: 1. v Křinicích, kde chytly i malé stromky (s SDH Broumov, SDHP Olivětín), 3. v Broumově ve Dvořákově ul. šlo o menší rozsah, 12. v Broumově ve Větrné a konečně 15. ve Starostíně u hraničního přechodu (s SDH Meziměstí).

Dále broumovští profesionálové hasili 24. 3. požár kůlny v Heřmánkovicích (spolu s SDH Teplice a SDHP Barum Jetřichov) a 25. 3. požár autobusové zastávky u hotelu Veba.

Broumovskou veřejnost pochopitelně nejvíce vzrušily požáry obytných domů. Začalo to 29. 3. úmyslně rozdělaným požárem ve sklepě Polákových domů (s SDH Broumov a SDHP Olivětín), na druhý den tam hořel další sklep a třetí den vzplanula i střecha, jejíž hašení si kromě místních sborů vyžádalo i zásah HZS Náchod s automobilovým žebříkem. Předběžná škoda se pohybuje kolem 450.000 Kč. O (ne)dopadení žháře píšeme v policejní rubrice.

Největší, a z technického hlediska na likvidaci nejnáročnější, byl požár půdního prostoru pečovatelského domu v Lidické ulici. Zasahovalo při něm celkem osm hasičských sborů (jednotky HZS Broumov a Náchod, SDH Broumov, Meziměstí, Bukovice a Police nad Met, SDHP Veba Olivětín a Velká Ves), v počtu 58 hasičů a s využitím patnácti druhů požární techniky. Zásah trval téměř pět hodin, z objektu muselo být evakuováno 9 osob a předběžná škoda na majetku je 500 tis. korun. Příčina vzniku požáru je zatím v šetření. Odborná expertíza požáru střechy pečovatelského domu ještě není hotova, ale zdá se, že původní diagnózu závady na elektroinstalaci lze již nyní vyloučit.

K. Franze

Vzpomínka na loutkové divadlo?

[nahoru](#) ▲

Při prohlídce fotografií z rodinného archivu jsem si připomněl, že v Olivětíně bylo loutkové divadlo. Vzniklo a bylo provozováno ochotníky z řad místních občanů za podpor tehdejšího Závodního klubu Veba. Bylo umístěno v prostorách firmy Meissner, u domu č. 88 v Alšově ulici, kde se v letech 1920-1945 vyráběly upomínkové předměty, obrázky a pohlednice.

Podle dobových fotografií nebylo divadélko v nejlepším stavu. Na snímku vidíme několik titulů, které zhlédli malí diváci v sezóně 1959-1960. Tak třeba 25.11. v 15 hodin to bylo pohádka Perleťové pantoflíčky. Vstupné bylo pro děti 1 Kč a dospělí platili 2 Kč. Další názvy her: Šípková Růženka, Hračky na cestách, Jeníček a Mařenka. Pro silné nervy pak drama Vodníkova pomsta nebo Kašpárek dvorním lékařem. Nacvičení každé hry dalo asi dost práce. Marionety měly 4-6 vodičích šňůrek a vyžadovaly zručnost při manipulaci. Text se četl pod jevištěm do závěsného mikrofonu a reproduktory byl přenášen do hlediště.

Stálo zato sledovat malé diváky, jak reagovali na výkony dřevěných herců - napětí při dramatických situacích, úleva a oddech, když vše dobře dopadlo. Kašpárek vždycky potěšil malé i velké vyřešením i těch nejzapeklitějších situací. Na závěr každého představení se s diváky rozloučila kapela dechové muziky řízným pochodem.

Po několika sezónách bylo nutné provést rekonstrukci divadélka. Přistoupilo se k tomu se záměrem využít prostor i k promítání filmů pro veřejnost a pro místní školu. Přístavbou vstupní haly se získal prostor pro šatnu, nové sociální zařízení a kabinu na promítací přístroje. Zvětšil se prostor hlediště, šikmá podlaha byla osazena pohodlnými sklopnými sedadly. Pro dobrou akustiku byly i stěny obloženy hnědě červenou koženkou. Před oponou divadélka se dalo snadno umístit promítací plátno.

Uváděním filmových představení byla ukončena činnost kroužku loutkoherců. Namátkou několik jmen těch, kteří rádi oživovali postavičky na jevišti olivětínské loutkové scény: Pánové Richter, Mach, Vít, Košťál, Pohl, paní Tošovská, Obršálová, slečna Hilšerová. Výrobou loutek se zabýval pan Beran, kulisy a scény navrhovali pan Šafář a pan Macek. Údaje nejsou vyčerpávající, třeba má někdo více informací.

V devadesátých letech zaniká privatizací budovy jak školní družina, tak kino a loutkové divadlo. Dřevění herci byli převezeni do depozitáře ke svým broumovským kamarádům, a tam sní svůj sen o zašlé slávě. Snad se někdy ukáží veřejnosti, třeba jen na nějaké výstavě, nebo na mimořádném představení.

M. Chalupníček

Poděkování?

[nahoru ▲](#)

Děkujeme všem, kteří odpověděli na náš dopis a zaslali přehled připravovaných akcí a kontaktní údaje své organizace, spolku, klubu apod.

Z obdržených informací jsme sestavili **kalendář kulturních akcí** (koncerty, výstavy, společenské a sportovní akce, akce pro děti apod.), které se budou konat v Broumově a okolí v měsících květen – září 2003. Kalendář (zatím jen v kopírované podobě) je k dostání v infocentru. Pokud bude z řad veřejnosti o tento přehled zájem, hodláme na podzim připravit další.

Děkujeme a doufáme, že touto cestou přispějeme nejen k propagaci Vašich akcí, ale i regionu jako takového.

Odd. kultury a infocentrum

Logo regionu Broumovsko?

[nahoru ▲](#)

Během dubna měla veřejnost možnost seznámit se v broumovské výstavní síni se všemi návrhy log a 3 z nich udělit svůj hlas. Návrhy log budou dále představeny na přelomu dubna a května v Polici nad Metují a v prvním květnovém týdnu také v Teplicích nad Metují.

Samotný výběr vítězného loga pro Broumovsko bude potom probíhat v několika fázích:

- Základním kamenem bude dvoukolový výběr zástupci obcí. První kolo již proběhlo v úvodním dubnovém týdnu formou prezentace všech návrhů.
- Následuje přestavení návrhů log veřejnosti (výstavy).
- Po veřejných instalacích se uskuteční druhé kolo výběru zástupci obcí, kde bude vybráno 10 nejlepších návrhů.
- Konečný výběr provede odborná porota, která bude jmenována. Spolu s osobnostmi z Broumovska bude jedním z členů i prof. Zdeněk Ziegler (rektor Vysoké školy

uměleckoprůmyslové v Praze a vedoucí ateliéru plakátu a grafického designu), který přislíbil podporu při výběru nejlepšího loga.

Tři vítězné návrhy budou vyhlášeny začátkem měsíce června.

Dny Broumova v Nowé Rudě?

[nahoru ▲](#)

V pátek, 23. května tohoto roku by se měl uskutečnit v Nowé Rudě DEN BROUMOVA. Tato akce proběhne na stadionu v Slupci u Nowé Rudy.

Polskému publiku se představí Broumovské mažoretky pod vedením paní Ogriščenkové, skupina Poslední pokus a také dechová hudba Broumovanka pod vedením pana Hrocha.

Polská strana projevila po loňském úspěšném hostování těchto souborů opět zájem o jejich vystoupení. Po vystoupení souborů by měl následovat koncert skupiny QUEEN REVIVAL z Krnova.

Polská strana na oplátku nabídla Broumovu vystoupení hornické dechové hudby z Nowé Rudy na Broumovské pouti, a to v sobotu 28. června. Také se jedná o vystoupení folklorního souboru na Dni Referenda, v sobotu 14. června.

Na Den Broumova v Nowé Rude bychom také rádi pozvali i broumovské občany, vždyť do Nowé Rudy je to skutečně jen několik kilometrů.

Petr Círk, odd. kultury

Julius Lippert: Páter Ondřej?

[nahoru ▲](#)

V roce 1904 zveřejnil Julius Lippert v německém časopise Deutsche Arbeit, věnovaném německé kultuře v českých zemích, článek Pater Andreas – Erinnerungen aus der Zeit der Neuorganisation des Studienwesens (Páter Ondřej - Vzpomínky na dobu nové organizace školství), ve kterém vzpomíná na broumovské klášterní gymnázium.

Julius Lippert (1839-1909) byl broumovský rodák, středoškolský profesor, historik, politik - poslanec zemského sněmu a člen zemského výboru, jeden z mála českých Němců, kteří se upřímně snažili o zlepšení česko-německých vztahů v Čechách a na Moravě.

Otiskujeme část textu věnovaného P. Ondřeji Veselkovi (1808-1867), břevnovskému benediktinu, několik let profesoru na broumovském klášterním gymnáziu, později faráři v Metličanech a Břevnově, kde také

zemřel. P. Ondřej v Broumově založil přírodovědné sbírky klášterního muzea, je možné jej považovat za průkopníka vědeckého poznávání přírody na Broumovsku.

Začátku vyučování jsme se my nováčci nemohli dočkat stejně, jako po deseti dlouhých měsících jeho konce. Náš první dojem, když jsme konečně mohli vstoupit do starého gymnázia, nebyl nikterak skvělý. Nevelký, za tmavou Loretánskou kaplí ležící dům o celkem šesti malých, nízkých místnostech, každá o dvou oknech, V té, která měla být naší učebnou jednu stěnu zakrývala školní tabule, na jiné visela nástěnná mapa zobrazující zemské polokoule a celou zbývající plochu další zdi zabíral manifest nové doby - obrovské tabule se vzory skloňování právě nově zavedeného vyučovacího předmětu - povinného českého jazyka. Namaloval je sám páter Ondřej nebo je pod svým vedením nechal namalovat. S úsměvem si vybavuji jakýsi náznak vznešeného gesta, se kterým P. Ondřej k těmto tabulím přistupoval: „Hm, hm, - zde! Sem se dívat! Had, dub - živoucí, neživotný, zde ha-cha-ka-er-de-en-te! Všímat si! Jedenáctá deklinace, ano, to je česky!" A přitom měl na tváři výraz, jako by se mu v ústech sbíhaly sliny,

Měli jsme zato, že nám budou, podobně jako v hodinách latiny, mistrovsky vedených P. Wolfgangem Morávkem, tyto sladkosti podávány pouze po lžičkách. Bylo však předpokládáno naše příliš žhavé nadšení pro tu velkou věc a došlo hned na čtení v Čelakovského čítance. Ustanovení nového zákona přece viselo na stěně, bylo publikováno - jeho neznalost neomlouvá! Snad by tomu tak bylo, kdyby ovšem i čítanky byly vhodně sestaveny. Přitom bylo možné se opřít o učebnice, podle nichž byly vyučovány klasické jazyky. Čítanka měla sledovat příklad latinské cvičebnice a ještě před slabikářem nás seznámit s poklady literatury. Pan profesor ale nenásledoval žádnou z vyzkoušených metod. Jeho metoda - pokud je možné ji tak vůbec pojmenovat - měla podat důkaz o rovnocennosti nově do školy zavedeného jazyka. K tomu jsme však my mladí nebyli nejvhodnějším publikem a pro posouzení toho jsme byli špatnými soudci.

Postup, který pro svou výuku razil, byl pro mládež, jež na všem hledá vždy nějakou žertovnou stránku, v určitém směru velmi působivý. Zvláště vhodné k jeho záměru bylo srovnávání češtiny s - ne snad nenáviděnou, ale méně milovanou - němčinou, již shledal, tím že položil důraz na porovnání libozvučnosti jednotlivých slov obou jazyků, ke své radosti více než nerovnocennou. Se skoro dívčím půvabem zaobíral se stále znovu slovem umírám, více je zazpíval než předříkával, a naproti tomu parodoval německy tvrdou, drsnou výslovnost ich sterrbe. Nebo: „Pozor!, Čech říká" - a zpíval zase velmi líbezně - „motýl, motýlek, motá se - německy Smetterlink!" Tím, že přešel hodně brzo na četbu obtížnějších částí, když mnozí z nás Němců nedokázali ještě správně pojmenovat jednotlivá písmena, tím méně pak číst, jsme se uspokojili ve víře, že celé vyučování mělo být určeno a obracelo se vlastně jen na Čechy mezi námi. V tomto blaženém pocitu nás P. Ondřej utvrzoval tím, že nikdy neotevřel katalog, nikdy si neudělal žádnou poznámku, nedával žádné písemné úlohy a - jak se zdálo- ani neznal jména většiny z nás.

Jednotlivec a student obzvlášť byl při jeho horování pro věc naprostý podružný, stěží existoval. Nikdy se neobrátil na někoho z nás s oslovením „ty" nebo „vy", všichni jsme mu byli jen neosobními „oni". Tak nám v jeho vyučovacích hodinách bylo pozvolna opravdu blaženě, a jak jsme si tak zvykali na dobrém bydlo, stávali jsme se brzy skutečně drzími. Když jsem ale jednoho dne, - ne zcela neúmyslně - nějakou

převrácenou odpovědí, jednalo se o jakousi hrůzu v členech, přiměl třídu ke smíchu, tu P. Ondřej se smíchem „ha! ha!“ vytáhl ze záhybů svého řeholního hábitu papír a jako by četl ze zápisníku s vrtěním hlavy spustil: „Pět, pět, čtyři, pět, čtyři, čtyři - hm, hm, ta vaše třída - budete propadat!“ Ale účinek tohoto strašení, tento manévr, mající za cíl nám všem nahnat, se mírnil častým opakováním. Tím spíš, že naše ostré oči brzy upozorovaly, že pokaždé to byl jiný papír, ale ty bídné známky byly stále stejné. Na konci semestru pak nebyly žádné předstírané katalogy, nýbrž pouze P. Ondřejova blahovůle, s níž diktoval známky do našich vysvědčení. Ovšemže dal také méně nadaným známky jako „právě jen ještě sotva dostatečný“, jimiž ovšem vysvědčení „kazil“ pouze těm, u nichž se již více zkazit nedalo. Ve skutečnosti však byli mladí nadějní lidé na začátku své životní dráhy tímto způsobem vyučování a zkoušení, při němž P. Ondřej v blouznivém nadšení naprosto neváhal naplnit nás bázní a nechutí, u mnohých dokonce i ošklivostí ke svému předmětu, poznamenání a zatížení na svém svědomí.

Naše soužení během vyučování bylo tím větší, když P. Ondřej při své nepatrné znalosti jednotlivých žáků se na ty, které v jednom předmětu uznal jako neschopné, díval s nedůvěrou také v jiných předmětech. Těmi dalšími předměty byly přírodopis a přírodopyt (fyzika). Také jim se jako rozhodný stoupenec všeho nového věnoval se stejným nadšením jako své mateřštině, ale také ne zcela šťastně, neboť i jeho přístup k vyučování těchto předmětů měl v sobě něco skutečně podivného.

Po mnoha letech mi v paměti z obsahu jeho řečí zůstala častokrát při zkoušení pronesená, ale nám nováčkům záhadně znějící podobenství. Jak jsme mu mohli rozumět, když například na svou vlastní otázku: „Co dělá zvon, když zvoní?“ si s pohybem ruky jako při hře na tahací harmoniku sám sobě odpověděl: „Zvon je krátký, zvon je dlouhý“?

Při svém způsobu vyučování nás často potřeboval oslovit k probuzení naší pozornosti nebo k příkladnému potrestání vyrušování. Znal však, jak již bylo uvedeno, jen málo studentů jménem, a z nich pak byli jen málokterí pro zamýšlený účel použitelní. V naší třídě hrál takovou nezáviděníhodnou úlohu syn klášterního lékaře Schultese. Syn byl otcem osobně představen a doporučen a jméno doktora Schultese bylo všeobecně známé. Mladý Schultes ale při své - o mrtvých jen dobré - poněkud roztěkané povaze i přes svou píli nepatřil mezi výborné žáky, pročež byl pro P. Ondřeje jako obětní beránek dobře upotřebitelný. Když ho v této zástupné úloze používal, oslovoval jeho prostřednictvím všechny bezejmenné neznalce češtiny. Ve vztahu učitele a vyvoleného žáka nastala během doby jistá vnitřní vřelost a náš Schultes svými vtipnými odpověďmi stále znovu přispíval k tomu, že tento důvěrný vztah nikdy neochladl. Taková vyučovací hodina s použitím nastrčené figury probíhala potom asi takto:

Jak pilně P. Ondřej názorné pomůcky - vlastnoručně zhotovené zoologické preparáty - shromažďoval, tak málo jich potom při vyučování opravdu používal. Proto musel před hodinou jeden z protěžovaných žáků přivléci velký atlas s obrazovými tabulemi a postavit ho na určené k tomu pultu před lavice. P. Ondřej přistoupil a po delším hledání vybral několik listů, aby jeden z nich pozdvihl k ukázce. Ještě obrácen ke třídě zády zvolal, aby upoutal pozornost všech: „Schultes, pozor! Hm, hm; on opět nedává pozor!“ Konečně našel, co hledal a ukazuje prstem řekl: „Zde, vrabec (Spatz)! Vrabec je hnědý. - Schultes, pozor, jaký je

vrabec?" - „Pane profesore, Plodek říká, že je to vrabec (Sperling, - jiný německý název pro vrabce).“ „Nedává pozor, bude propadat! - zde je vrabec, zobák, nohy - zpěvavý pták - hm, hm, hm, zpěvavý pták! Vrabec je darebák, Schultes, on nedává pozor! Co je vrabec?“ Ubožák je chycen do léčky, z níž se nemůže vykroutit, odpovídá trapností: „Zpěvavý pták - tak se mu říká“. „Nedáváte zase pozor - budou následky!“ a potom se objevuje povědomý papír ze škapulíře a je předčtena známá litanie o špatných známkách. Jestliže byl vrabec jednou nazván darebákem, nelze tuto informaci přece brát na lehkou váhu.

Takové manýry se mohly jevit jako jakási tvrdost ve vztahu k žákům. Spíše než projevy učitelovy necitlivosti to však byly následky jeho pedagogické neobratnosti. Jakkoli velmi lpěl na svých podivínských zvycích a byl oddán svému neosobnímu způsobu řeči, byl jinak dobrý páter ke školní mládeži otcovsky laskavý, ovšem opět svým vlastním způsobem. Mohu říct, že byl v každém směru originál, v jednání i ve způsobu myšlení.

Protiklad starého s novým, klasického a moderního, který někteří jeho kolegové v profesorském sboru viděli jako politováníhodný úpadek, byl P. Ondřejem chápán ve smyslu velkého pokroku k činorodému vědomí. Toto pojetí vědomí bylo tak silné, že je příležitostně sám použil ke kritice starých autorů. Latinská výmluvnost platila starým za veškeré bohatství, jež je nutné předat studujícím, a bylo tedy jen přirozené, že v Ciceronovi uctívali téměř svatého mluvčího patrona tohoto způsobu vzdělání. Jako dědicům starých se nám tohoto světce, k naší velké radosti, také snažili přiblížit. P. Ondřej se ale vzpíral zacházet s patronem řečníků jako s posvátnou modlou a svrhl jej z podstavce, když ho jako „orientálního povídálka“ denuncoval. Ale já věřím, že jeho sčtetlost v moderních vědách nebyla zase tak velká, aby byl schopen povalené staré svaté konfrontovat s novými studijními papeži. Nebo nechtěl uznat za správného vůbec žádného papeže? Ať tomu bylo jakkoli, v každém případě byla jeho vůle k činu silnější, než puzení ke studiu.

Dostali jsme příležitost lépe ho poznat i z jiných stránek. Chodba na opuštěném nejvyšším poschodí kláštera byla ve školním roce proměněna na kreslírnu a P. Ondřej tady v neděli dopoledne bezplatně vyučoval dobrovolníky kreslení. Ovšemže i zde mu chyběla jakákoliv metoda. Předlohu si volil každý podle svého uvážení. Ale běda, když vyučující někdy vzal doruky tužku, aby korigoval naše práce! Také na tomto poli byla jeho vůle příliš vzdálená schopnostem. Jednou obrátil svou pozornost na mne a já jsem musel ve svém pokoji do nové pamětní knihy, která měla být vyložena v nově postavené klášterní restauraci na Hvězdě, nakreslit tuší na jedné straně erb papeže a císařský a zemský znak. Velká říšská orlice mě stála obzvláště hodně námahy a já jsem se konečně těšil, když jsem s ní byl - podle svého názoru - docela dobře hotov. Jak jsem se ale vyděsil, když jsem ji druhého dne zase uviděl! To ušlechtilé zvíře bylo docela vypelichané, když mě je P. Ondřej se sladkým úsměvem ukázal: „Ha, ha, zde peří!“ Jeho korektura zbavila křídla téměř zcela peří - ohavný pohled -, ale on, jak se zdálo, byl na své dílo opravdu pyšný. Docela nesměle jsem se pokusil cosi namítnout, načež se otázal: „Hm, viděl orla? Ne? Tedy mlčel! Zde, ore!“

Jak rádi jsme pracovali v jeho botanické zahradě, jak rádi jsme konali všechny pomocné služby při preparátorských pracích v jeho pokoji i v klášterním muzeu! Jen když někoho z nás použil jako měřídla koncentrace sirných par za skleněnými dveřmi muzea, uchýlili jsme se pokaždé předčasně k onomu

„křídelnímu úhybnému manévru“, kterým jsme se vysvobodili.

P. Ondřej to byl, kdo přivedl ke cti kdysi zakázané koupání ve volné přírodě tím, že se ve dnech prázdnin sám postavil do čela milovníků vody, táhl s námi květnatými loukami ven k velké zátočině na Stěnavě a dohlížel nám na naše šaty. Nalezl snad později v koupání něco nevhodného, nebo uposlechl pokynů, že od něho upustil? Jak daleko do kraje jsme pod jeho vedením chodili, chytali motýly, rýpali do kukel, proklepávali kameny a zkoušeli je kyselinou! Výlety, zaváděné P. Ondřejem, nebyly tehdy ještě ani dost málo běžným zvykem. Vděčně vzpomínám na podněty, které nám tímto způsobem poskytoval. Vzdor nedostatku metody ve mně otvíraly smysl pro všechna bohatství přírody.

I když zůstával pořád skoupý na slovo, neboť ani mimo školu téměř nikdy nemluvil v celých větách, byl vždy pozitivně naladěný a vlastní činnost podněcoval druhé. Na četných výletech přál zábavě, zpěvu, ale - jako při vyučování - ani tady chtění nebylo doprovázeno odpovídajícími schopnostmi. Jednou ukázal svou rákoskou na místo na svěží zelené louce a zvolal „Tady zastavit! Kruh, budeme zpívat!“ Potom sám začal „Na tý louce zelený...“ . Jednou s námi podnikl cestou na Hejšovinu. I tady přišel s něčím zvláštním. Vyšli jsme večer v devět hodin a pochodovali světlou letní nocí. O půlnoci jsme si udělali odpočinek na náhorní planině u Pasterkova - již na pruském území. Když jsme zase vyrazili, uvolnil si svůj kolárek, zasazený do benediktinského límce, mávl jím do vzduchu a zvolal: „Pohleďte! Zde! Pruský prapor!“ Nahoře na vrcholu Hejšoviny jsme pak v kleče a s písní Ó, Sanktisimma našeho sólisty uvítali vycházející slunce.

P. Ondřej stál na rozhraní staré a nové doby, ale i přes svůj vyšší věk byl již zcela moderním člověkem. Byl by i moderním pedagogem, kdyby mu k tomu jednoduše nechyběly příslušné řemeslné prostředky. Zdá se, že našel nějaký můstek k důvěrnému spojení svého českého vlastenectví s nadšením pro všechny obory přírodních věd a pro zavedení obou těchto oborů do modernizace školství v Čechách, když se velmi aktivně zúčastnil úsilí Společnosti českého muzea v Praze. Že všechno Böhmsch mu v podstatě platilo jako české, nebyl ovšem jeho výmysl. Ale pro něho byl dokonce každý Němec v Čechách jen Čechem, který pouze nešťastnou shodou okolností neumí česky, a nyní nastala zlomová chvíle, kdy bude konečně tato vada z něho sňata. P. Ondřej, jemuž byla národnostní nenávisť zcela cizí, mu k tomu žehnal oběma rukama.

Poznámka: J. Lippert začal studovat na klášterním gymnáziu v roce 1851, (maturoval v roce 1859 na malostranském gymnáziu v Praze). Před rokem 1869 měla budova klášterního gymnázia pouze šest místností ve dvou podlažích. Po povýšení na vyšší gymnázium a rozšíření počtu tříd na osm bylo přistaveno druhé patro, o jedno poschodí byla zvýšena i budova vedlejší staré lékárny a současně byla z nařízení úřadů zbořena na malém nádvoří před vchodem do školy stojící barokní Loretánská kaple.

MO

Valná hromada TJ Slovan?

[nahoru](#) ▲

Poslední sobotu v březnu se sešli broumovští sportovci na valné hromadě ke zhodnocení činnosti za uplynulý rok. Předseda ing. Petr Možný přednesl zprávu, ve které mimo jiné konstatoval, že tělovýchovná jednota Slovan je se svými více než osmi sty členy největší společenskou organizací v našem městě. Zajišťuje sportovní vyžití a využití volného času jedné desetině občanů.

Slovan sdružuje oddíly kopané, ASPV, volejbalu, basketbalu, turistů, lyžařů, šachistů, tenistů, stolního tenisu, karate. Nejpočetnější a nejpoblárnější oddíl kopané poutá pozornost čtyř set diváků při každém mistrovském utkání, což je nejvyšší návštěvnost v Královéhradeckém kraji. Ocenění zaslouží i lyžaři, kteří se starají o vlek a sjezdovky na Janovičkách a slouží tak široké veřejnosti i polské a německé klientele. Druhým největším oddílem je Asociace sportu pro všechny, která patří k oblárním především mezi ženami. Zpráva se dále zabývala podrobně hospodařením. Celkově projde pokladnou Slovanu přes 1,8 mil. korun. Bez sponzorů by nebyla sportovní činnost možná. Město přispívá z rozpočtu více jak půl milionem korun, na druhém místě je Veba se sto tisíci. Následují desítky menších sponzorů, jejichž příspěvky jsou nezanedbatelné a zasluhují ocenění. Zájem o sportovní vyžití stoupá hlavně v zimě a současným potřebám nestačí kapacita tělocvičny s novou halou a licitace o cvičební hodiny jsou stále bouřlivější.

V loňském roce byla vymalována tělocvična TJ a opravena její střecha. Díky poslankyni Z. Horníkové získal Slovan šest mil. korun na rekonstrukci hřiště kopané. Přes mnohé komplikace byly peníze prostavěny a dalších pět mil. čeká na realizaci v letošním roce. Valné hromady se zúčastnila starostka JUDr. L. Růčková.

Závěrem byly přijaty nové zásady hospodaření, Tomáš Čipera z lyžařského oddílu byl zvolen do revizní komise a bylo potvrzeno čtyřleté volební období výkonného výboru TJ. ZS

JUDO?

[nahoru ▲](#)

Dne 16.3.2003 se v Liberci konalo první kolo o Samurajskou katanu v judu.

Výsledky závodníků JUDO CLUB BROUMOV

Mláďata :

do 18 kg:

Rajnohová Kateřina - 1. místo

do 24 kg:

Němečková Pavla - 1. místo

Mladší žactvo :

do 30 kg:

Pohlová Hedvika - 2. místo

do 38 kg:

Janečková Lucie - 5. místo

Starší žactvo :

do 50 kg:

Kostomlatský Pavel - 3. místo

do 60 kg:

Sedláček Jan - 2. místo

Fotbalový turnaj přípravek, BROUMOV - CUP 2003?

[nahoru ▲](#)

Dne 29. 3. 03 se uskutečnil v hale na Spořilově poslední halový fotbalový turnaj v malé kopané přípravek narozených po 1. 1. 1992. Turnaje se zúčastnilo osm mužstev: TJ Slovan Broumov V a B, FK Náchod Deštné A a B, AFK Hronov, TJ Dobruška, TJ Jiskra Česká Skalice, TJ Dvůr Králové n. L.

Po hezkém a bojovném výkonu se na prvním místě umístilo družstvo Slovanu Broumov A, na druhé přičce skončil FK Náchod Deštné B, na třetí TJ Dvůr Králové, na čtvrté Slovan Broumov B, na páté FK Náchod B, na šesté TJ Jiskra Česká Skalice, na sedmé AFK Hronov a osmé TJ Dobruška.

Nejlepším střelcem turnaje se stal broumovský Josef Krolop, který nastřílel soupeřům 14 branek. Nejlepším brankářem turnaje byl Jan Kött z TJ Dvora Králové. Cenu pro nejlepšího hráče turnaje si vybojoval opět Josef Krolop. Nejmladším účastníkem turnaje byl Michal Moravec z TJ Slovanu Broumov B.

Děkujeme všem sponzorům, kteří na tento turnaj přispěli: Pivovar Olivětín, LOMA Sport, Žerty - šprýmy, Potraviny Šafář, Čeko Broumov, Cukrárna Jirmanová, Plasty s.r.o. Brahová, Z-Trade Broumov, Jiří a Jana Vítovi, Zelenina Král, Eva Moravcová.

Trenér přípravy A Josef Krolop ml.

Ze stolního tenisu a oddílu Slovanu Broumov?

[nahoru ▲](#)

Sezóna stolního tenisu je v plném proudu a pomalu se blíží k vrcholům v jednotlivých soutěžích.

V divizi žen královéhradeckého kraje se družstvo Slovanu Broumov ve složení Hofmanová, Nevτίpilová a Machová drží na pěkném pátém místě.

V kategorii dorostu se v Ústí n. O. konal 4. bodovací turnaj. Třetí místo obsadila I. Hofmanová a L. Machová vybojovala osmé místo. V celkovém průběžném pořadí BT našeho kraje Hofmanová zaujímá 1. místo a

Machová 12. pozici. Do konce celého seriálu ještě zbývají dva turnaje. V dorostencích se J. Ďoubkovi nepodařilo postoupit ze základní skupiny.

Výborně si I. Hofmanová vede ve svém prvním roce mezi dorostenkami i na republikové úrovni. V aktuálním nasazovacím žebříčku figuruje na 36. místě České republiky. Toto umístění jí opravňuje ke startu na mistrovství České republiky, které se koná v květnu v Litomyšli.

Na dalších i mezinárodních akcích se dařilo broumovským odchovancům.

Jakub Kleprlík, t.č. v barvách KST Robot Mokré Lazce a věkem ještě junior, získal na mistrovství České republiky dospělých stříbrnou medaili v mixu společně s K. Pěnkavovou.

V jednotlivcích byl jeho přemožitelem pozdější mistr ČR Josef Plachý. Na mistrovství se také dařilo A. Martínkové z N. Města n. M., která do loňského roku startovala za Jiskru Jaroměř, když získala bronzovou medaili za 3. místo ve čtyřhře žen.

V juniorské kategorii se Jakub Kleprlík stal, jako člen A družstva České republiky, ve Vranje mezinárodním mistrem Jugoslávie. Zde ještě ve dvouhře obsadil třetí místo. Třetí místo ve čtyřhře juniorů vybojoval Michal Kleprlík společně se Žigou z NH Ostrava.

Český pohár - stolní tenis?

[nahoru ▲](#)

Oddíl stolního tenisu Slovan Broumov pořádá dne 5.4.2003 krajské finále Českého poháru družstev dospělých ve stolním tenisu. První dvě družstva postupují do republikového kola.

Pořadí - ženy:

1. Lokomotiva Trutnov, 2. Slavia Hr. Králové, 3. Slovan Broumov

Pořadí - muži:

1. Sokol Valdice, 2. Sokol Stará Paka , 3. Jiskra Jaroměř.

BK

Poděkování?

[nahoru ▲](#)

Již šestým rokem se hokejové mužstvo HC Olivětín účastní okresního přeboru neregistrovaných hráčů. V posledních letech se tato soutěž stává prestižní záležitostí vzhledem k účasti bývalých hokejistů z okresních a krajských soutěží. Obstát v tak silné konkurenci není možné bez bezvadné party lidí, ale také

bez finanční podpory sponzorů. Proto bychom chtěli vyjádřit naše díky firmám **Veba, Prikner, Lutoma a Broumstav** za poskytnutí finanční pomoci.

HC Olivětín

Broumovský zpravodaj

vydává město Broumov

redakce, grafická úprava:

M. Otte, tel. 491 522 185

korektury:

Mgr. Šárka Rambousková

e-mail: broumov.muzeum@worldonline.cz

objednávky inzerce:

Sekretariát Městského úřadu, tel. 491 523 734

e-mail: malichova@broumov-mesto.cz

rozšiřuje:

Informační centrum Broumovsko, tel. 491 524 168

e-mail: ic.broumovsko@worldonline.cz

vychází 1 x měsíčně

uzávěrka vždy 20. každého měsíce